



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exempla, In Septem Capitalivm Vitiorm Detestationem,
Per Qvadragesimam, An. 1646. narrata**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1649

§. 7. Alfonsi superbia cum vulgi superbia collata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49161)

auditum facite: loquimini, & canite tuba, in terra: clamate fortiter, & dicite: Congregamini, & ingrediamur ciuitates munitas, leuate signum in Sion. Confortamini, nolite stare, quia malum ego adducam ab Aquilone, è Suecia, & contritionem magnam. Ascendit leo de cubili suo, & prado gentium se leuauit: egressus est, de loco suo, ut ponat terram tuam in solitudinem: ciuitates tuæ vastabuntur, remanentes absque habitatore. Super hoc accingite vos cilicijs, plangite, & ululate: quia non est auersa ira furoris Domini a nobis. Et erit in die illa, dicit Dominus: Peribit cor regis, & cor principum: & obstupescunt sacerdotes, & Propheta consternabuntur. Propter superbiam itaque & impœnitentiam populi Deus cor regis, & cor principum finit perire. Quanquam & hi ipsi sæpe innocentes, nocentùm audacissimis iudicijs, linguis, calumnijs appetantur, ut tantò maior sit eorum patientia, quantò ipsi maiores, qui cùm nôrint suos Momos, & Carpos, eosque, velut impudentes muscas, aut humi repentes vermiculos, obterere vno digito pedis possent, tamen dissimulant, ac leonis instar contemnentis catellorum latratus, surda aure prætereunt.

In propriũ igitur sinum inspice tu, ô quis-

B 3

quis

VII.

ALFONSI
SVPERBIA
CVM VVL-
GI SVPER-
BIA COL-
LATA.

quis es, qui Imperatori, qui Regibus, & Prin-
cipibus, belli, aliarumque causas miseriarum
temerè ascribis. Si enim regis *Alfonsi* super-
bia ita Deo displicuit, vt, ad illam humilian-
dam, belli mala aliosque illi tot calamitatum
manipulos immitteret: quid non est facturum,
si non vnum, sed multos, sed prope innume-
ros; si non regem, sed plebem videat odiofis-
simè superbientem? Siquidem tantò maior
est superbia, quantò minor ipse, qui super-
bit: cum scriptura dicat. *Tres species odit
anima mea; & aggrauor valde anima illorum.
Pauperem superbum: diuitem mendacem: senem
fatum & insensatum.* Certè nimis vanè su-
perbit, qui nullam habet causam superbien-
di. In hoc solo superbia non est superba, quia
etiam apud vilissimos non dedignatur esse.
Non opus est ergo causas bellorum, apud
Principes quærere; in nostro etiam illæ agro
crescunt. 1. *Dys non detrahes, & principi po-
puli tui non maledices,* ait. Si ergo *Alfonsus*
diuinam sibi iram concitauit, dum subditos
superbè censuit, & contempsit, quid, apud
Deum non merebuntur, qui Principes sper-
nunt, quos velut deorum loco habere debe-
rent? 2. Meruit *Alfonsus* bello, & in om-
nibus rebus esse infelix, quia, cum magno es-
set

set

set ingenio, consilia respuit aliorum: ah quid non merebuntur simplices, indocti, imprudentissimi, qui mille casibus intricati, non dignantur, vel ipsum Confessarium interrogare? qui monentem, docentem, concionantē rident? qui indignantur, quoties malè fecisse dicuntur? Eò superbia venit, vt serui & ancillæ dominos & dominas; discipuli magistros, liberi parentes ipsos non ampliùs audiant patienter; sed pro vno verbo centum reponant; & verò etiam, se rem præclarè tum gessisse gloriantur. Eò processit rerum diuinarum neglectus, vt nec quid credere oporteat etiã adulti sciant, nec interrogent. Quærunt, in via, ex omnibus obuijs, quò sit eundum; & non quærunt, in via æternitatis. Ipsi sibi sunt senatus; ipsi duces, sed cæci. 3. Olim Pharisei, & hypocritæ, tanquam superbiæ exemplar narrabantur, qui dicebant: *Ieiuno bis in sabbato: decimas do omnium, que possideo:* & qui alias virtutes vel iactabant, vel dilatabant: iam, hoc cæcissimo seculo, ita peruersa iudicia inualuerunt: vt homines erubescant, si dicantur cilicium gestasse; de Deo, & animæ suæ salute egisse; aut pij fuisse: gloriantur autem, si pro atheis, pro blasphemis, pro grassatoribus, pro adulteris, pro

Luc. 18. 12

Jerem. 4.
8.

2. Paralip.
12, 20

VIII.
SUPERBO-
RVM DIF-
FICILIS
CORRE-
CTIO.

magnis potatoribus habeantur. An non hoc est, *Alfonsum* superbiâ superare? an non hostes mereri & bella, ac impedire pacem? *Super hoc accingite vos cilicys, plangite & ululate, quia non est auersa ira furoris Domini à nobis.* Auertetur autem, si nos viderit, esse verè humiliatos. Ita enim cùm anno quinto regni Roboam ascendisset *Sesac rex Egypti in Ierusalem, (quia peccauerant Domino) cum mille ducentis curribus, & sexaginta millibus equitū; nec erat numerus vulgi, quod venerat cum eo ex Egypto & c. cepissetq; civitates munitissimas in Iuda,* per *Semeiam Prophetam* dixit Dominus: *Vos reliquistis me, & ego reliqui vos in manu Sesac. Consternatiq; principes Israel, & rex dixerunt: Iustus est Dominus. Cumq; vidisset Dominus, quod humiliatus esset, factus est sermo Domini ad Semeiam, dicens: Quia humiliati sunt, non disperdam eos.*

Vtrinam sic humiliatus esset etiam *Alfon-*
sus! cui tot plagæ, non alia de causa inflictæ sunt, quàm vt essent medicinæ. Sed, vt in magnis morbis, ipsa pharmaca vertuntur in venena, ita in *Alfonso* castigatio fuit, non emendatio, quidquid huc vsque ei est inflictu. Multi ægroti medicum differunt: sed serò is venit, quando iam anima sub dentibus est.

Hinc